

Abstrakt

Cíl práce: Cílem této práce je zjistit, zda zvyšující se věk koreluje s úrovní poruchy prostorové orientace a shrnout současné poznatky o prostorové orientaci, jak z pohledu neurofyziologie a agingu, tak po stránce jejího vyšetřování. V experimentální části porovnááme a testujeme dvě skupiny zdravých jedinců. Experimentální část si klade otázku, zda vzrůstající věk ovlivňuje prostorovou navigaci.

Hypotéza: Proces stárnutí ovlivňuje prostorovou percepci.

Metodika: Vyšetříme dvě skupiny zdravých probandů Montrealským kognitivním testem (MoCA). Skupina A (10 osob od 75 do 85 let, průměrný věk 77 let) a skupinu B (10 osob od 18 do 25 let, průměrný věk 23 let). Obě dvě skupiny probandů budeme testovat pomocí Testu triangulace a Testu chůze po trase.

Výsledky: Na základě výsledků testů jsme potvrdili rozdíl mezi skupinou A a B. S přibývajícím věkem se snižuje schopnost prostorové navigace.

Závěr: Získané výsledky potvrzují, že se vzrůstajícím věkem dochází ke změnám prostorové orientace.